

end det ganske Ubetydelige; og i de Tilfælde, hvor man har troet at burde afvige fra Lovbestemmelserne, vil sikkert den fornødne Betryggelse opnaaes ved det Ansvar, som paahviler den Foresatte for Misbrug af Straffemyndigheden, jfr. § 131.

Medens Lovforslaget saaledes vel i Krigsmagtens Interesse tilsigter at gjøre en ringe Indskrænkning i den nu bestaaende Afgang til at undgaae Straffen ved at begjære Krigsret, vil dets Vedtagelse i en anden Henseende medføre en væsentlig Formildelse. Den nævnte Afgang til at begjære Rettergang lider nemlig efter den nuværende Ret en væsentlig Begrænsning derved, at det er foreskrevet, jfr. Parolf. 31te Mai 1812 og Kr. Art. Br. 29de. Juli 1756 § 702, at naar den, der har begjært Krigsret, desuagtet findes skyldig, skal der idømmes ham en strengere Straf, fordi han ubesøiet har paaanket den Foresattes Bestemmelse. Denne Regel vil efter Lovforslaget bortfalde, idet man har villet stille den Paagjældende saa frit som muligt overfor Valget mellem at underkaste sig Straffen og at begjære Rettergang, og derhos en saadan Begjæring ikke synes med Rette at falde ind under Begrebet „ubegrundet Klage“, eftersom den Foresattes Straffebestemmelse nærmest synes at maatte betragtes som en Kjendelse, der appelleres, og ugrundet Appel medfører efter vor Lovgivning ordentligviis ikke Straf. Det kan herefter vistnok antages, at de i denne § med Hensyn til disse Spørgsmaal foreslaaede Bestemmelser praktisk ville vise sig

bedre at værne om den Enkeltes Liv end de for Tiden gjældende, samtidig med at de ere mere fyldestgjørende for Disciplinens Overholdelse.

Ved Redactionen af 2det og 3die Stykke har man søgt at imødekomme Landssthingsudvalgets Ønsker.

Til § 200.

Det er Skolestraffe, der her skulle anvendes. Denne § er naturligviis ikke anvendelig paa Personer, som allerede ere Befalingsmænd eller iøvrigt, efter at de alt fuldstændig ere blevne den militaire Straffelov undergivne, komme ind paa en militair Undervisningsanstalt for videre at uddannes som Befalingsmænd eller til visse Færdigheder. Dette formener man at være tilstrækkelig udtrykt derved, at de paagjældende Personer ere betegnede som „Cadetter og andre saadanne unge Gæver“.

Til § 201.

Da alle ældre Straffebestemmelser ophæves, bliver det ufornødent at angive de enkelte Love, der sættes ud af Kraft. Til disse høre ogsaa saadanne for Militaire givne særegne Straffebestemmelser, som indeholdes i Love, der ikke kunne kaldes militaire, saasom Frd. 6te Octbr. 1753 § 3, og istedetfor dem maae, naar nærværende Lovforslag vedtages, anvendes de Bestemmelser, der gjælde for andre Undersaatter.